

Siyah Çay İmalatında Kırılma Teknolojisi ve Dikkat Edilecek Hususlar

Zir. Yük. Müh. Feramuz ÖZDEMİR

Çay - Kur Taşçilar Çay Fabrikası — RİZE

Prof. Dr. Hüsnü Yusuf GÖKALP

Atatürk Üni., Zir. Fak., Gıda Bilimi ve Teknolojisi Böl. — ERZURUM

ÖZET

Siyah çay imalatında kıvrılma prosesi değişik yöntemlerle gerçekleştiriliyor. Bu yöntemlerin başlıca Ortodoks CTC, Rotorvan ve bunların değişik kombinasyonlarıdır. Bu kıvrılma yöntemleri birçok özellikleri bakımından birbirlerinden farklılık arz etmektedir. Siyah çayın bazı özellikleri de kullanılan kıvrılma yöntemine bağlı olarak değişebilmektedir.

Ülkemizde genellikle Ortodoks kıvrılma yöntemi kullanılmaktadır. Ancak, son yıllarda CTC, Rotorvan ve bunların değişik kombinasyonları da kullanılmaya başlanmıştır.

1. GİRİŞ

Siyah çay imalatı; genel olarak, kıvrma, oksidasyon, kurutma, sınıflandırma, paçal hazırlama ve paketleme olmak üzere altı temel safhada gerçekleştiriliyor. Soldurulan çay yaprakları, özel imakinalarla ezme, aşındırma, yırtma, kesme, bükme ve kıvrma işlemlerini aynı anda gerçekleştirebilen bir muameleye tabi tutulur. Bu işlemlerin tümü teknolojide kısaca «kıvrılma» diye isimlendirilir. Tüm kıvrılma işlemi teknolojide orijinal, «Çin usulü - avuç içi kıvrılma» işleminin mekanik olarak geliştirilmiş şeklidir (KEEGEL, 1968). Bugün dünyada kıvrılma işlemi Ortodoks, CTC (curling - tearing crushing), Rotorvan, Legg - cut, Lawrie Tea Processing (LTP) gibi yöntemler veya bunların değişik kombinasyonları ile gerçekleştirilmektedir.

2. SİYAH ÇAY İMALATINDA KIVIRMANIN ÖNEMLİ

Siyah çay imalatında kıvrılma işleminin amacı, yeşil çay yaprak hücrelerini parçalayabilmektir. Hücrenin parçalanması sonucu, dışarı çıkan hücre özsuyu içindeki polifenollerin, enzimler ile oksidasyona uğratılması siyah çay

imalatının temel prensiplerindendir. Taze yeşil çay yaprağında % 25 - 35 civarında polifenoluk (PF) bileşenler bulunabilmektedir (WERKHoven, 1974; TEKELİ, 1976; MILLİN, 1985; MATHIES ve ark., 1987). Polifenollerden, kateşinler ve flavonoller imalat açısından en önemli bileşenlerdir (YILMAZ, 1982). Bu bileşikler, siyah çayın karakteristigi oluşturulan theaflavin (TF) ve thearubiginlerin (TR) oluşmasında öncü bileşikler olarak öneme sahiptir. Oksidasyon sırasında, TF'lerin % 90 - 95'i bu bileşiklere dönüşmektedir (MILLİN, 1985). TF ve TR'ler çayın sertlik, keskinlik, parlaklık, burukluk ve dolgunluk gibi içim özelliklerini oluşturan parametreleri direkt olarak etkiler (CLOUGHLEY ve ark., 1981; YILMAZ, 1982, NAS, 1990). Siyah çayda, TF miktarı genelde % 2'den az, TR miktarı ise % 6 - 20 arasında bulunmaktadır (YILMAZ, 1982).

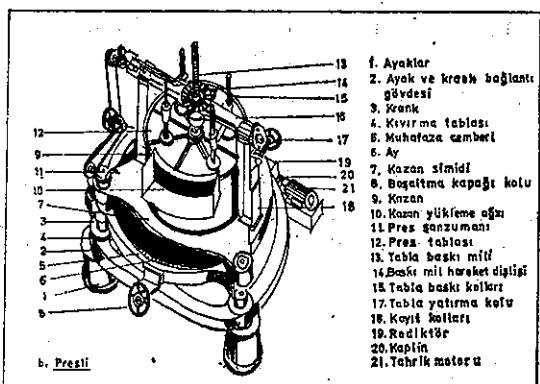
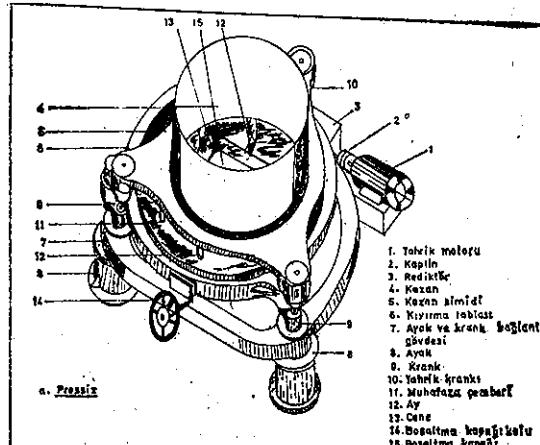
Siyah çayda TF miktarını etkileyen faktörlerin başında yaş çay yaprağının kateşin içeriği, polifenol oksidaz enziminin aktivitesi, çay işleme metodu ve oksidasyon esnasındaki şartlar gelmektedir (MILLİN, 1985). Çeşitli imalat metodlarının, çayda TF ve TR oluşumunu farklı düzeyde etkilediği araştırmalar tarafından saptanmıştır (CLOUGHLEY, 1980 a, b; LEYVELD ve De ROOSTER, 1986; ÖKSÜZ, 1987). Rotorvan ve CTC yöntemiyle üretilen çayların TF içeriğinin Ortodoks yöntemi ile üretilen çaylara göre daha yüksek olduğu CLOUGHLEY (1980 a, b) tarafından saptanmıştır. Benzer sonuçlar ULLAH (1972) tarafından da bildirilmiştir. Ülkemizde yapılan bazı çalışmalarдан da benzer sonuçlar alınmıştır (Öksüz, 1987; VANLI ve ark., 1987). NAS (1990), yaş çayların değişik metodlarla işlenmesi ile elde edilen siyah çaylar arasında, çeşitli özellikler açısından önemli varyasyonlar olduğunu teşhit etmiştir. Araştırmacı, siyah çayın çeşitli kimyasal ve duysal özellikleri üzerinde işlemi metodunun,

farklı fabrikaların, sürgün dönemlerinin, metot X sürgün dönemi ve metot X fabrika interaksiyonunun genelde istatistikî bakımından önemli ($P < 0,05$) veya çok önemli ($P < 0,01$) etkiye sahip olduğunu belirlemiştir. Özellikle, siyah çayın kalitesi üzerinde etkili olan TF, TR, kafein, ekstrakt, selüloz gibi bileşenlerin çeşitli muamele ve muamele interaksiyonlarından çok önemli ($P < 0,01$) derecede etkilendiğini belirtmiştir.

TF ve TR miktarlarında kıvrma yöntemlerinden kaynaklanan varyasyon; yaprağın ezilme, parçalanma, kıvrılma derecesi ve kıvrma süre ve sıcaklığından kaynaklanabilemektedir (HAZARIKA ve ark., 1984; LELYVELD ve De ROOSTER, 1986). Kıvrma sonucu, çay yaprak dokusunun parçalanma derecesi ile polifenollerin oksidasyon oranları arasında pozitif bir ilişkinin olduğu da bildirilmiştir (TAKEO, 1969). O halde, kıvrımda amaç, hücreleri en iyi şekilde parçalayabilmektir. Ancak, siyah çayda likörün kaliteli olması istenirken, siyah çayın kıvrımı ve göze hoş görünmesi de tüketici tarafından arzu edilen özelliklerdir. Bu nedenle, iyi bir kıvrma işlemi, her iki sonucu da birlikte karşılayabilmelidir (KEEGEL, 1968).

3. KİVRMA YÖNTEMİ VE KİVRMA İŞLEMİ

Çay işleme teknolojisinde, siyah çay üretimeının temel aşamalarından biri olan kıvrma işlemini değişik şekillerde yapabilen makinalar ve sistemler geliştirilmiştir. Kıvrma makinalarının gerek kendi yapılarında ve gerekse yaprağı parçalama operasyonları arasında büyük farklılıklar mevcuttur. Bu farklılıklar yaprağı parçalama işlemi, süresi, derecesi ve etkinliğinde olabilmektedir. Bugün dünyada siyah çay üretimi Orthodoks, CTC, Rotorvan, Leggcut veya bunların değişik kombinasyonları ile yapılmaktadır. Ülkeden ülkeye ve hatta bir ülke içinde yöreden yöreye değişen bu imalat yöntemleri içinde, en eski olanı Orthodoks kıvrma makinaları ve yöntemidir. Ortodoks yöntem, günümüzde de en yaygın olarak kullanılmışına karşılık, CTC ve Rotorvan metotları son otuz yılda süratle Orthodoks yöntemin yeri almaktadır. Şekil 1 a, b'de Orthodoks kıvrma makinaları ve Şekil 2'de Rotorvan kıvrma makinası görülmektedir.

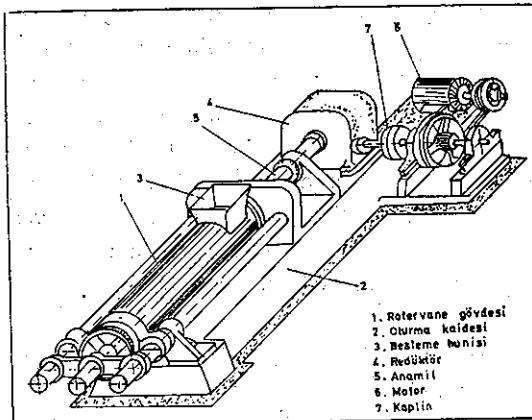

Şekil 1 a, b. Pressiz ve presli Orthodoks çay kıvrma makinaları

Kıvrma yöntemlerinin yaprağı parçalama süresi ve şekil birbirlerinden farklıdır. Orthodoks kıvrma yönteminde, yaprağı hücrelerinin parçalanma esası; yaprağı bükerek kıvrma ve sürünenme yoluyla parçalamaktır. Bu işlem, çay yaprağının çeşidine, solma derecesine, kıvrma makinasının yükü ve hızına, makinanın kendi özelliklerine ve uygulama farklılıklarına bağlı olarak 90-180 dakikada gerçekleştirilebilir. CTC yönteminde işlem; yaprağı parçalama, yırtma, kesme ve bükme şeklinde gerçekleştiriliyor. Usulüne uygun şekilde hasat edilmemiş kaba çayları işleyebilmek amacıyla geliştirilen Rotorvan; yaprağı sıkıştırarak ezme, yırtma, kesme ve bükme işlemlerini aynı anda yaparak yaprağı parçalamaktadır. CTC ve Rotorvan yönteminde kıvrma işlemi 3-5 dakikada tamamlanabilir.

İmalatta değişik kıvrma yöntemleri kombinasyonlarının kullanılması durumunda ise,

kıvrılma süresi çok daha değişken olabilmektedir. Bu husus, çay kalitesinde etkili olan bileşenlerin oluşumunu sağlayan oksidasyon olay-

Şekil 2. Rotorvan çay kıvrma makinası

larının süre ve şartlarında da farklılıklara neden olabilmektedir. CTC ve Rotorvan gibi kısa süreli ve etkin parçalanmanın olabildiği kıvrma yöntemlerinde, dengeli ve homojen bir oksidasyon gerçekleştirilirken, çoğu durumda iki saat aşan kıvrma süresiyle Orthodoks kıvrma yönteminde, kıvrmanın başlangıcından sonuna kadar sürekli bir oksidasyon olayı olabilmektedir. Orthodoks kıvrma makinasına giren toplam çay dikkate alındığında; kıvrma süresince 3-3,5 saat oksidasyona maruz kalan polifenolik maddelerin yanında, en son kıvrılan ve ancak 90 dakikalık oksidasyon süresince oksidasyona uğrayabilenler de mevcut ollabilmektedir. Bu durum Şekil 3'de şematize edile-

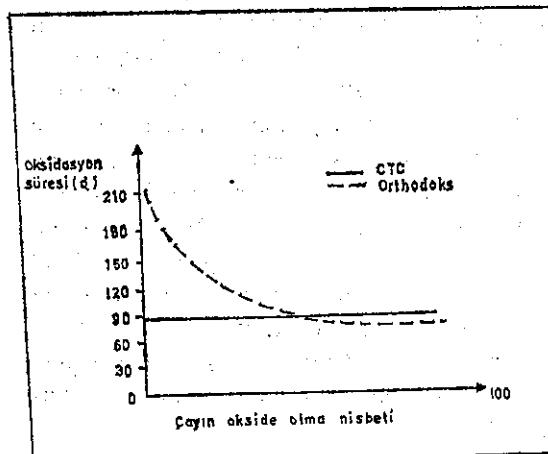
rek gösterilmeye çalışılmıştır. Ancak, grafikdeki değerlerin araştırma sonucu elde edilmiş, fabrika bazındaki tecrübeeye dayalı itibarı değerler olduğu dikkate alınmalıdır.

4. KIVIRMA SIRASINDA KARŞILAŞILAN TEMEL PROBLEMLER VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Çay kıvrma sırasında karşılaşılabilecek problemler; genelde işletme hatasından ve makinaların kendi özelliklerinden kaynaklanan problemler olarak iki ana bölümde toplanabilir. Burada, makinaların kendi özelliklerinden kaynaklanan sorunlar üzerinde durulmayacaktır. Ancak, bu sorunların kıvrma tablasının yüzey şekli, batten, koni, basınç tablasının biçim, makinanın hacmi ve devir sayısı, Rotorvan ve CTC makinalarının kesici kısımlarının biçim ve yapıları gibi özelliklerden kaynaklanan teknik problemler olabileceğini vurgulamak gerekmektedir.

Kaliteli bir siyah çayın elde edilmesi için, ham madde ve imalat şartlarının ne derece etkili olduğu konusunda kesin bilgiler olmamakla beraber, aynı ham maddenin değişik yöntemlerle işlenmesi durumunda, veya herhangi bir yöntemin optimize edilememesinden kaynaklanan farklı uygulamalar son ürünün kalitesinde olumlu veya olumsuz etkilene neden olabilmektedir. Özellikle, ülkemiz koşullarında, çay vejetasyon süresince fabrikalarda çok değişken bir hammaddesi işlemek durumunda kalmamız, hangi imalat yöntemini ya da yöntemlerini kullanabileceğimiz konusunda araştırmaların noktaslığı ve genellikle kullanılmakta olan Orthodoks imalat yönteminin optimize edilmemiş olması gibi konular, siyah çay kalitesi ve işletmenin ekonomikliği üzerinde etkisi olabilen ve çözüm bekleyen ikonulardandır (NAS ve ark., 1989).

Kıvrımda karşılaşılabilecek problemlerin başında, yaş çay yaprağının soldurulma nisbetinden kaynaklanan olumsuzluklar gelebilmektedir. Yaprağın soldurulma derecesi, ülkeye, yöreden yöreye ve hatta bir fabrika içinde dahi zaman zaman değişimektedir. HAR-

Şekil 3. Orthodoks ve CTC yöntemi ile çay üretiminde kıvrıma alınan çayın kıvrma ve oksidasyon süreçlerine bağlı olarak oksidasyona uğraması oranı.

LER (1963), soldurulmuş yaprakların, Seylan'da % 50 civarında su içerirken, Assam'da % 67 civarında su içerdığını bildirmektedir. Ülkemizde ise soldurulan yapraklar genelde % 62-65 dolayında su içermekte olup, bazı durumlarda bu % 68'lere kadar çıkabilmektedir.

Yaprağın solma derecesi, kıvırmada yaprağın kırılmadan kırlılabilecek elastikiyet kazanması, hücre özsuyunun az olup dışarıya çıkarılamaması veya fazla olup akması şeklinde de etkisini gösterebilir.

Yaprağın soldurulma derecesi ile kıvırma sıcaklık artışı arasında da ilişki vardır (HARLER, 1963). Soldurma süre, sıcaklık ve derecesine bağlı olarak gelişen kimyasal olaylar da bu noktada gözden uzak tutulmamalıdır. Yetersiz soldurulmuş çaylar (% 67 ve daha fazla su içeren çaylar) Ortohodoks kıvırma, özellikle pres uygulandığında dışarıya çok fazla su vermektedir. Çayın kalitesini oluşturan ve su da çözünen kimyasal bileşenlerin bir kısmı bu su vasıtısı ile kayıp olmaktadır. Ayrıca, çay yaprağı elastikiyet kazanmadığından kolayca kırılmakta, iyi bir kıvrılma olamamaktadır.

Kıvırma makinasının yüklenme miktarına, hızına ve süreye bağlı olarak, kıvırma sonuna doğru, kıvırma tabası ve silindir hazne arasında çay dökülebilmektedir. Bu dökülen miktar, çayın solmuşluğu azaldıkça, artmaktadır. Ayrıca, yeterince soldurulmuş çaylar, kıvırma sonunda eleklemeye sırasında elek yüzevine sarılmakta ve elek deliklerini tıkamaktadır.

Kıvırma işlemi sırasında karşılaşılan bir diğer problem de kıvırma makinesinin aşırı yüklenmesinden kaynaklanmaktadır. Ancak, Çaykur'da bazı fabrikalarda orijinal kıvırma makinalarına ilaveler yapılarak kapasiteleri artırılmıştır. Özel sektörde ait çay fabrikalarında ise, daha büyük hacimli kıvırma makineleri görülmektedir. Diğer yandan pratikte çoğu zaman kıvırma makinası yüklenikten 10-15 dakika sonra «takviye» adı altında tekrar yüklemeye yapılabilmektedir. Kıvırma kapasitesinin, kurutma kapasitesine bağlı olması isomucu aşın yüklemeye bağlı olarak çay yaprağının kıvırma süresi de uzayabilmektedir.

Aşırı yükleme ve yetersiz soldurma bir araya geldiğinde, presli kıvrma uygulaması sırasında, yaprak; kıvrma makinası, içinde orijinal dönüş hareketini yapamamakta, kütle halinde sıkışıp, hareketsiz kalabilmektedir. Kıvrımdan sonraki eleme sırasında ise, elek gözlerinin sürekli temizlenmemesi ve eleme kapasitesinin zorlanması halinde küçük parçalar (dhool) tam olarak ayrılamamaktadır. Bu küçük parçalar, presli kıvırmada büyük yaprak parçalarının arasına girerek etkin kıvrılma ve parçalanmayı engelleyebilmektedir.

Kıvrma işlemi gerçekleştirildiğinde, uygulanan basınç kuvveti ve süresi de üzerinde dikkatle durulması gereken husustur. Ülkemizde, presli kıvrma makinalarında uygulanan basıncın şiddetini ölçecek bir gösterge genellikle bulunmamaktadır. Basınç uygulama süre ve miktarı bu işi yapan işçinin insiyatifine terkedilmiştir. Bu konuda yapılmış herhangi bir araştırmaya da rastlanılmamıştır. Ülkemizde, özellikle birinci sürgün döneminin son zamanları ve üçüncü sürgün dönemin çayları, diğer zamanların çaylarından farklılık arzetmektedir (NAS ve ark., 1989). Bu ve diğer dönem çaylar için en uygun kıvrma şartlarının ne olabileceği, ne kadar süre ve miktarda basınç uygulanması gerektiği araştırılmalıdır.

Kıvrma sırasında, çay kütlesi içerisindeki sıcaklık genellikle ortam sıcaklığının üzerine çıkmaktadır. Yüksek sıcaklık, çay imalatında olumsuz etkileri nedeni ile istenmez. HARLER (1963), kıvırma sıcaklığının artmasına sürdürme, kimyasal olaylar ve makinanın dönüş mekanizmasından yayılan isının neden olabileceğini, kıvırma içindeki çayın fazla ve makinanın dönme hızının da süratli olduğu durumlarda, sıcaklık artışının daha da yüksek olabileceği belirtmiştir. Araştırcı Seylan'da, fazla soldurulmuş çayların kıvrılması sırasında sıcaklığın kıvrma odası sıcaklığının 5,6-16,8°C kadar üzerine çıktığını, Assam'da hafif soldurulmuş çaylarda bu artışın 5,6-8,4°C olduğunu bildirmektedir.

Bir BG ısı enerjisi 302 g suyun sıcaklığını bir saniyede $0,55^{\circ}\text{C}$ artırabilmektedir. Kuru madde sıcaklığını $0,55^{\circ}\text{C}$ artırmak için belki

bu enerjinin 1/5'ine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu durum dikkate alındığında Seylan ve Assam'da kıvrma esnasındaki sıcaklık artışlarına farklılığı anlaşılmamaktadır. Çünkü, Seylan'da kıvıulan yaprak % 50 civarında su ve % 50 kuru madde iştiva ederken, Assam'da bu oranlar sırasıyla % 67 ve % 33 civarında olmaktadır (HARLER, 1963). Ayrıca, fazla soldurulmuş çayları parçalayabilmek ve hücre özsuyunu di-

şarıya çıkarabilmek için tazia basınç uygulanması, kıvrma süre ve sayısının artırılması da sıcaklık artışına neden olabilmektedir.

Değişik yöntemler uygulanarak çalışan ülkemiz çay fabrikalarında, çay kıvrma sırasında sıcaklık artışlarına ait bazı değerler Tablo 1'de görülmektedir. Tablodan da izlenebileceği gibi, kıvrma sırasında sıcaklık genelde 11°C'ye kadar yüklenebilmektedir. Ç

Tablo 1. Ülkemizde Değişik Yöntemler Uygulayarak Çalışan Fabrikalarda Çay Kıvrma Sırasında Sıcaklık Değişimleri

Kıvrma Oda Sıcaklığı (°C)	Orthodoks Kıvrma Sırasında Sıcaklık (°C)		Eleklemeye Sonucunda Sıcaklık (°C)
	I. Kıvrma	II. Kıvrma	
20	27	29	24
23	31	34	25
24	32	35	26
3'lü Rotorvanda Sıcaklık (°)			
	I. Rot.	II. Rot.	III. Rot.
16	21	24	25
21	26	28	28
Çaykur (Orthodoks ± Rot. ± Konik Orthodoks) Kıvrımda Sıcaklık (°C)			
	I. Kıvrma	Rot.	Konik Kır.
21	26	28	29
23	26	28	30

Gerçekde, farklı kıvrma yöntemlerine göre, çay külesi içerisinde sıcaklık artışının siyah çay kalitesi üzerine etkisi farklı olabilmektedir. Çünkü, Orthodoks kıvrma yönteminde yüksek sıcaklık 90 dakika veya daha fazla süre ile etkili olurken, Rotorvan ve CTC yönteminde sıcaklık artışı 3-5 dakika gibi çok daha kısa süre etkisini gösterebilmektedir.

Kıvrımda görülen bu sıcaklık artışı «yanma» denilen hadiseye neden olabilmektedir. Bu tip çaylar koklandıklarında hoş gitmeyen bir koku ve genzi yakıcı bir his vermektedir. Bu çayların, oksidasyon sonunda, renkleri paslı-kahverengimsi olmaktadır. Kıvrma prosesi sırasında, kıvrma makinasının aşırı yüklenme-

diği, her bir kıvrma süresinin 40-50 dakikayı geçmediği, eleklenmenin yapıldığı, durumlarda ise, oksidasyon sonunda hoşa giden bir çiçek kokusu algılanmaktadır, çay rengi parlak ve canlı olmaktadır.

Siyah çayın kalitesini olumsuz yönde etkileyen sıcaklık artışını; uygun soldurma, kıvrma makinasını aşırı yüklenmemeye, pres uygulanması sırasında zaman zaman basınç kapağını kaldırarak çayı havalandırma, kıvrma süresini uzatmama, kıvrma dairesinin havadar olmasına sağlaması ile normalde tutmak mümkündür.

Orthodoks kıvrma makinalarının kullanımı sırasında görülen problemlerden bir diğer de;

makinanın boşaltılmasının her zaman kolaylıkla yapılamamasıdır. Kırırmak makina haznesi içindeki çay yaprağının 1/3'ü kadarı makina içinde kalmakta ve boşaltma ağzını sıkı bir şekilde tıkanabilmektedir. Bu durum her zaman görülmemekle beraber, çoğu zaman karşılaşılan bir problemdir. Kırırmak makinası içinde kalan çay zorlukla boşaltılabilimekte ve hatta yeterli kontrolün yapılmadığı durumlarda, fırın makina içinde kalabilmektedir. Makinanın yeniden yüklenmesiyle bu çay tekrar kırvılmaya devam etmektedir. Bu problem, kırvırma makinasının iç dizaynı üzerinde çalışmalar yapılarak çözümlenebilir. Çünkü, bazı makinalarda bu durum ile karşılaşılmamaktadır.

Kırırmak makineleri imal edilirken, fazla gırıntılı çıktıları, keskin köşeli, ulaşılması ve temizlenmesi zor, birikinti tutabilecek kısımların olmamasına özellikle dikkat edilmelidir. Böylece daha ekonomik ve sağlıklı gıda üretimi gerçekleştirilebilir.

CTC ve Rotorvan kırvırma yöntemlerinde, imalatın kontrolü Orthodoks kırvırmaya nazaran çok daha kolaydır. Ülkemizde henüz tam bir CTC imalatı yoktur. Bazı özel sektör fabrikalarında, Rotorvan - CTC kombinasyonu kullanılmaktadır. CTC imalatında makinanın dengeli beslenmesi, zaman zaman makinanın yiv ve setlerinin keskinleştirilmesinin yapılması ve çayın Orthodoks imalata nazaran daha az soldurulmasına dikkat edilmelidir.

Rotorvan kırvırma yöntemi, çay imalatında tek başına kullanılabildiği gibi CTC ve Orthodoks kırvırma makineleri ile değişik kombinasyonlar halinde de kullanılabilimektedir. Ülkemizde kullanılan Rotorvan makinelerinin maksimum kapasiteleri 1200 kg/saat yaş yapraktır. Kombinasyonlar halinde çalışmada bu kapasite değişebilmektedir. Örneğin, Rotorvandan önce yaş çay yaprağı Orthodoks kırvırma makinasında bir müddet kırvılır ise, bu kapasite artmaktadır. Seri halde Rotorvan kullanımında; 1. Rotorvanın bir saatte kırvırabildiği solmuş çayı, 2. Rotorvan 20 dakikada, 3. Rotorvan ise 13 dakikada kırvırabilemektedir.

Rotorvanların çıkış ağızları daraltılarak kırvmanın etkinliği artırılabilir. Ancak, bu zaman kapamite düşer. Bu durumda, Rotorvan çıkış ağzını kapatma yönü, Rotorvan ana milinin dönüş yönüne doğru olmalıdır. Kırvımanın etkin yapılabilmesi açısından Rotorvan çıkış ağzının 1/4 nisbetinde daraltılması ile, çıkış ağızları açık 2. Rotorvan sonucuna eşdeğer kırvılmışlık ve parçalanma elde edilebilir.

Rotorvan besleme ağzından yaş çay yaprağının verilmesi de pratikte etkinlik ve kapasite üzerinde etkilidir. Besleme, Rotorvan milinin dönüş yönüne göre, besleme ağzının ortagerisine yapılır ise, makinanın maksimum kapasitesine ulaşılabilimektedir. Aksi takdirde, helezonik şaft çayı kavralayıp içeriye doğru itememekte, tıkanmalar olmakta, verim düşmektedir. Rotorvanın işlevini iyi yapabilmesi için düzenli bir besleme yapılması çok önemlidir.

Bütün bunların yanında, bir çay fabrikasında en temiz olması gereken bölümlerin başında kırvırma bölümü gelmektedir. Bu kısmındaki operasyonlar sonucu; en fazla döküntü, akıntı ve birikintinin olduğu yer burasıdır. Sürekli ve dikkatli temizlik yapılarak kırvırma dairesindeki çeşitli konușmalara ve kalite bozukluklarına meydan verilmemelidir.

SONUÇ

Ülkemizde halen resmi ve özel sektör fabrikalarında, Orthodoks, Rotorvan, CTC ve bunların çeşitli kombinasyonları, siyah çay imalatında kırvırma prosesinde kullanılmaktadır. Kırvırma prosesi; enerji girdisi, işçilik gibi açılarından çay üretiminde en önemli odaklılardan birini oluşturmaktadır. Yine kırvırma prosesi, elde edilen siyah çay kalitesi açısından belkide birinci derecede öneme sahiptir. Çay imalatının bu önemli aşaması konusunda, Ülkemizde yeterli derecede araştırma ve bilgi birikimi mevcut değildir. Bu makalede, önemli olan bu konu tartışılmaya çalışılmış, sanayiciye bazı önerilerde bulunulmuş, bu konu ile ilgili çeşitli araştırmalar yapılmasıının önem vurgulanmaya çalışılmıştır.

K A Y N A K L A R

- CLOUGHLEY, J.B. 1980 a. The effect of fermentation temperature on the quality parameters and price evaluation of Central African black teas. *J. Sci. Food Agric.*, 31: 911 - 919.
- CLOUGHLEY, J.B. 1980 b. The effect of temperature, enzyme activity during the fermentation phase of black tea manufacture. *J. Sci. Food Agric.*, 31: 920 - 923.
- CLOUGHLEY, J.B., R.T. ELLIS ve N. HARRIS. 1991. Black tea manufacture: II. Comparision of the liquor properties, particle size distribution and total value of teas produced by different processing systems. *Ann. Appl. Biol.*, 99: 367 - 374.
- HARLER, C.R. 1963. Tea Manufacture. Oxford University Press Ely House, London
- HAZARIKA, M., P.K. MAHANTA ve T. TAKEO. 1984. Studies on some volatile flavour constituents in orthodox black teas of various clones and flushes in Northeast India. *J. Sci. Food Agric.*, 53 (1): 181 - 184.
- KEEGEL, H.L. Çev., KİNEZ, M. 1968. Seylan'da Çay İmalatı. Akin Matbaası, Ankara.
- LELYVELD, L.V., H. De ROOSTER. 1986. Effect of field practice and factory processes on black tea quality. *J. Hort. Sci.*, 61 (4): 549 - 553.
- MATHIES, G., O.G. VITZTHUM and J.K.P. WEIDER. 1987. On the polarographic determination of polyphenol oxidase activity in different teas. *Chem. Microbiol. Technol. Lebensm.*, 11: 1 - 4.
- MILLIN, D.I. 1985. Polifenols, fermentation and quality. International Tea Science, Upasi Conference, Upasi, India.
- NAS, S. 1990. Değişik yöre çaylarından farklı metotlarla işlenen siyah çayların bazı kalitatif özellikleri ve bir kısım mineral içeriklerinin X-ışımı floresans ve atomik absorbsiyon teknikleri ile belirlenmesi. Doktora Tezi, Atatürk Üni. Fen Bilimleri Enst. Gıda Bilimi ve Teknolojisi Böl. Erzurum.
- NAS, S., F. ÖZDEMİR, F. ULUTAŞ ve H.Y. GÖKALP, 1989. Türk çayları üzerinde yapılan araştırma sonuçlarına göre çay sanayisinin kuruluşundan bugüne kadar Türk çayı kalitesindeki ilerlemeler. Bursa I. Uluslararası Gıda Sempozyumu. S. 354 - 363, 4 - 6 Nisan 1489, Bursa.
- ÖKSÜZ, M. 1987. Ülkemizdeki klon çayların ve rimi ve mamul çay kalite özelliklerinin testi. Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü. Çaykur yayımı No: 8, Rize.
- TAKEO, T. 1969. Tea leaf polyphenol oxidase. JARQ. Japan Agricultural Research Quarterly, 4 (4): 28 - 31.
- TEKELİ, S.T. 1976. Çay Teknolojisi, Çay İşleme El Kitabı. Ankara Üni. Ziraat Fak. Yayınları. 190, Ankara. Üni. Basımevi, Ankara.
- ULLAH, M.R. 1972. A simplified spectrophotometric method for measuring theaflavins and thearubigins in black tea liquors. Current Sci., 4: 422 - 425.
- VANLI, H., M. BİLSEL, M. SARIMEHMET. 1987. Türkiye şartlarında farklı çay imalat metodlarının mukayesesи. Uluslararası Çay Sempozyumu. TÜBİTAK - Çaykur. 26 - 28 Haziran 1987, Rize.
- WERKHOVEN, J. 1974. Tea Processing. FAO Agricultural Services Bulletin. No: 26. Food and Agriculture Organization of United Nations, Rome, Italy.
- YILMAZ, H. 1982. Doğu Karadeniz çayının kimyasal bileşimi. (Doktora Tezi), Ankara Üni. Fen Fak., Ankara.